

PARAULES DE VIDA

Jornada Mundial de les Missions

Diumenge que ve celebrarem la Jornada Mundial de les Missions, el dia del DOMUND. En les celebracions de l'Eucaristia recordarem als missioners i missioneres que han deixat la seua terra per anunciar l'Evangelí als qui no han sentit parlar de Crist. La situació en la qual viuen aquests germans nostres pot ser molt diversa: països en situacions dramàtiques de pobresa; esglésies particulars que necessiten l'ajuda de sacerdots, religiosos, religioses i laics, per a poder arribar a tantes persones que no coneixen al Senyor o assegurar una mínima atenció pastoral a comunitats cristianes que solament poden rebre els sagraments en moments puntuals. També es dona el cas de països d'un nivell de vida alt, però que viuen la pobresa que suposa desconèixer a Crist. A tots ells volen servir els nostres missioners. Us convido a què aquest diumenge agraïm al Senyor el testimoni d'aquests germans i germanes, que són un regal de Déu per a l'Església.

El Concili Vaticà II ens va recordar que la missió de l'Església no és una altra que anunciar i instaurar el Regne de Déu que va començar a ser realitat en el nostre món amb la perso-

na, les paraules i les accions de Jesucrist. Aquesta missió és religiosa i, per tant, plenament humana. Per això el papa sant Joan Pau II, en la seua encíclica *Redemptoris missio* ensenya que la promoció dels béns humans i dels valors evangèlics no ha de separar-se ni oposar-se a l'anunci de Crist i de l'Evangelí, o a la fundació i desenvolupament de l'Església, perquè ella està cridada a ser germen i inici del Regne de Crist en el món.

Quan escoltem els testimoniatges dels missioners ens sorprèn a tots la seua generositat, el lliurament de la seua vida, la capacitat de treball i l'atenció a tota forma de pobresa humana. Encara que sabem que no solucionen tots els problemes, tenim la seguretat que el món és millor gràcies a ells. El seu testimoniatge, el seu treball i sobretot el lliurament de la seua vida fan que el Regne de Déu siga una realitat present i operant entre nosaltres, i que el rostre de l'Es-

glésia resplendeixi més davant els homes.

Però com aquest Regne és abans de res obra de Crist, que és qui pot transformar el cor humà, l'essencial de la missió és treballar perquè tot hom el conega i l'estime. Si tots coneguèrem en profunditat al Senyor i l'estimàrem de debò, estic convençut que el món seria diferent. Crist és el camí de l'Església i, per tant, l'element essencial que unifica i dona sentit al treball i al lliurament incansable de tants cristians que el testimonien en els països de missió. Que en aquesta jornada no els falte la nostra ajuda generosa.

El Domund d'enguany coincideix amb la celebració de l'assemblea del Sínode dels bisbes sobre l'acompanyament als joves i el discerniment vocacional. Avui se celebra també a Roma la canonització del papa Pau VI; de l'arquebisbe Óscar Romero, assassinat per defensar la veritat i la justícia; i d'altres beats. Demanem al Senyor que el seu testimoniatge de lliurament a l'Evangelí mogui el cor de molts joves cristians a donar la seua vida al Senyor i a l'Església.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La tensió entre corporal i espiritual

La nostra vida humana viu sempre en la delicada relació entre les dues dimensions que ens defineixen, la corporal i l'espiritual. Per una banda som un cos, amb el seu procés i les seves necessitats; sigui com sigui la persona, ha de menjar, beure i dormir, té fred o calor, té malalties i mor. Per l'altra banda, la persona, sigui quina sigui la seva situació corporal, pensa, parla, estima, odia, fa amistats, creu en alguna cosa. A vegades es diu que cal trobar l'equilibri entre aquestes dues dimensions. Potser en part és veritat, però probablement aquesta expressió no respon del tot a la realitat.

La primera lectura de la missa d'avui proposa les reflexions d'un savi de l'Antic Testament: «Pre-

ferixo la saviesa a ceptres i trons; tot l'or del món al seu costat, no val ni un gra de sorra; l'aprecio més que la salut o la bellesa». Aquí no hi ha un simple equilibri; hi ha una experiència mística que il·lumina tota la vida. Recorda algunes expressions de l'Evangelí: si la mà o l'ull et fan caure en pecat, arrenca-te'ls; més val entrar a la vida amb un sol ull o una sola mà (Mc 9,43-47). Són imatges, naturalment, però la seva duresa vol dir que el tema és seriós.

El missatge cristià parla del Déu de l'Amor i de la Vida que ens crida a tots a trobar en Ell la vida plena en l'Esperit de Jesucrist, mort i ressuscitat. En la tensió entre l'espiritual i el corporal, aquest missatge cristià bàsic és una opció clara

per la dimensió espiritual. Ser persona és viure en la confiança en Déu, en l'amor als altres, el servei, la humilitat, la llibertat, la pobresa, el perdó, la pau.

La veritable realització de l'home no és el poder, el diner, l'èxit social o la plenitud física; és la vida personal generosa, pacífica, oberta, amorosa. Aquesta opció està cridada a integrar totes les altres dimensions de la vida humana i donar-los sentit. Això és més que un equilibri. És assumir tota la vida humana, també la corporal i la social, i donar-li el sentit de la confiança en Déu i del servei generós i humil als altres.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

Jornada Mundial de las Misiones

El próximo domingo celebraremos la Jornada Mundial de las Misiones, el día del DOMUND. En las celebraciones de la Eucaristía recordaremos a los misioneros y misioneras que han dejado su tierra para anunciar el Evangelio a quienes no han oído hablar de Cristo. La situación en la que viven estos hermanos nuestros puede ser muy diversa: países en situaciones dramáticas de pobreza; iglesias particulares que necesitan la ayuda de sacerdotes, religiosos, religiosas y laicos, para poder llegar a tantas personas que no conocen al Señor o asegurar una mínima atención pastoral a comunidades cristianas que sólo pueden recibir los sacramentos en momentos puntuales. También se da el caso de países de un nivel de vida alto, pero que viven la pobreza que supone desconocer a Cristo. A todos ellos quieren servir nuestros misioneros. Os invito a que este domingo agradezcamos al Señor el testimonio de estos hermanos y hermanas, que son un regalo de Dios para la Iglesia.

El Concilio Vaticano II nos recordó que la misión de la Iglesia no es otra que anunciar e instaurar el Reino de Dios que comenzó a ser realidad en nuestro mundo con la persona, las palabras y las acciones de Jesucristo. Esta misión es religiosa y, por tanto, plenamente humana. Por ello el papa san Juan Pablo II, en su encíclica *Redemptoris missio* enseña que la promoción de los bienes humanos y de los valores evangélicos no debe separarse ni oponerse al anuncio de Cristo y del Evangelio, o a la fundación y desarrollo de la Iglesia, porque ella está llamada a ser germen e inicio del Reino de Cristo en el mundo.

Cuando escuchamos los testimonios de los misioneros nos sorprende a todos su generosidad, la entrega de su vida, su capacidad de trabajo y atención a toda forma de pobreza humana. Aunque sabemos que no solucionan todos los problemas, tenemos la seguridad de que el mundo es mejor gracias a ellos. Su testimonio, su trabajo y sobre todo la entrega de su vida hacen que el Reino de Dios sea una realidad presente y operante entre nosotros, y que el rostro de la Iglesia resplandezca más ante los hombres.

Pero como ese Reino es ante todo obra de Cristo, que es quien puede transformar el corazón humano, lo esencial de la misión es trabajar para que todos le conozcan y le amen. Si todos conociéramos en profundidad al Señor y le amáramos de verdad, estoy convencido de que el mundo sería distinto. Cristo es el camino de la Iglesia y, por tanto, el elemento esencial que unifica y da sentido al trabajo y a la entrega incansable de tantos cristianos que lo testimonian en los países de misión. Que en esta jornada no les falte nuestra ayuda generosa.

El Domund de este año coincide con la celebración de la asamblea del Sínodo de los obispos sobre el acompañamiento a los jóvenes y el discernimiento vocacional. Hoy se celebra también en Roma la canonización del papa Pablo VI; del arzobispo Óscar Romero, asesinado por defender la verdad y la justicia; y de otros beatos. Pidamos al Señor que su testimonio de entrega al Evangelio mueva el corazón de muchos jóvenes cristianos a dar su vida al Señor y a Iglesia.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Tortosa celebrà la Diada de la Gent Gran

Com tots els anys, dintre el marc de les festes en honor a la nostra patrona, la Mare de Déu de la Cinta, el divendres 31 d'agost va tenir lloc al Pavelló Firal de Tortosa la «Diada de la Gent Gran». Hi eren presents les autoritats municipals presidides per l'alcaldessa Sra. Meritxell Roigé i un bon nombre de gent dels espais de la ciutat i d'alguns pobles de la comarca, de la Residència Dio-

cesana d'Ancians Sant Miquel, de l'Hospital de Jesús i altres persones jubilades.

Començà la jornada amb la celebració de l'Eucaristia presidida per l'Il·lm. Vicari general, José Luis Arín, i concelebrada per Mn. Víctor Cardona, president del Patronat de la Residència d'Ancians Sant Miquel i per Mn. Joan Bajo, consiliari del moviment cristià Vida Creixent. Com tots els anys, ens van acompanyar amb els seus instruments musicals i cants, Maria Lombarte i Anny Noriega.

A continuació fou el lliurament de premis del concurs de narrativa curta, convocat per la revista *La Veu dels Jubilats*. Als premiats se'ls obsequià amb una placa i un diploma. Tot seguit tres parelles molt joves, van fer una exhibició de balls de saló, a càrrec de l'escola «Twist Club de Ball Esportiu Jesús». Després del dinar de germanor, van tenir lloc altres activitats, com el reconeixement a l'home i a la dona de més edat participants en la diada. Ens vam acomiadar fins al proper any. Que la Mare de Déu de la Cinta ens acompanye sempre.

Maria Joana Querol

Jornades d'estiu de les delegacions de Missions

Com cada any, els últims dies d'agost 27, 28 i 29 s'han reunit els delegats de Missions dels Bisbats amb seu a Catalunya. En aquesta ocasió la trobada ha estat organitzada per la delegació de Missions de Sant Feliu.

Les jornades van ser presidides pel bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent. Aquesta trobada, va tenir lloc a la Casa d'Espiritualitat que tenen les Caputxines de la Mare del Diví Pastor, a Pallejà.

La primera jornada fou de formació, va comptar amb la presència del missioner Mn. Joan Soler que ha estat nou anys a Dapaong-Togo. Ens va donar el seu testimoni i també va parlar d'Espiritualitat Missionera, segons Mn. Joan Esquerda Bifet.

A més de les reunions de treball, programació del curs pastoral i moments d'oració, va haver-hi temps per fer una visita turística a la Colònia Güell i a la Cripta de Gaudí.

L'últim dia ens va visitar el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés, que va tenir unes paraules d'alè i va animar-nos a continuar treballant

per la missió, dimensió tan necessària i que ha d'estar molt present en l'Església actual i a totes les comunitats cristianes.

Demaneu al Senyor que ens ajudi en aquest nou curs a portar endavant totes les activitats missioneres, tenim en compte ja el mes missioner de l'octubre de 2019.

Delegació diocesana
de Missions de Tortosa

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

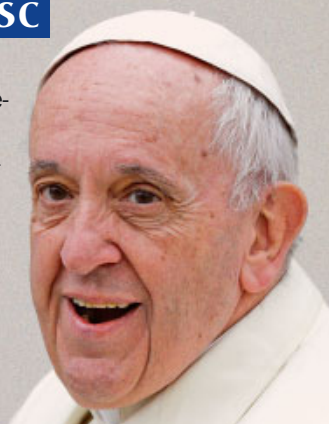

@Pontifex: «El Regne de Déu creix en el món de forma misteriosa, sorprenent, amb la potència de la petita llavor» (9 d'agost).

@Pontifex: «Aquell que es posa al servei dels germans més dèbils experimenta la joia de l'amor desinteressat» (10 d'agost).

@Pontifex: «En el silenci aprenem a contemplar l'obra de Déu, que supera tot el que puguem imaginar» (11 d'agost).

@Pontifex: «Gràcies al do de l'Eucaristia també la nostra vida esdevé "pa partit" per als nostres germans» (12 d'agost).

Concert a favor dels xiquets i xiquetes de Tortosa que viuen al límit de la pobresa

la parròquia del Sant Crist de la Catedral, el subdelegat del Govern a Tarragona, la directora territorial de Salut a les Terres de l'Ebre, la directora dels Serveis Territorials d'Ensenyament, l'exalcalde de Tortosa, diputat al Congrés, el representant dels comerciants de Tortosa, els representants de les entitats col·laboradores i molts tortosins i tortosines que omplien de gom a gom la nau central de la Catedral.

S'inicià l'acte amb unes paraules de presentació de les sis formacions musicals que havien d'actuar: Orfeó Tortosí, Albino Tena, Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries, Cor LaBino-ta, Cor de Cambra Tyrichae i la Banda municipal de Música de Tortosa. L'objectiu de l'Arxiconfraria de la Cinta és ajudar els infants que viuen al llindar de la pobresa severa. S'han recaptat ja 21.000 euros, 10.000 euros com a donatiu de l'Obra Social "La Caixa" i la resta de la participació dels tortosins. A la celebració de la Dominica del mes d'octubre es lliurarà el recaptat en el concert. Gràcies per la col·laboració de tots.

L'acte va concloure amb l'himne a la Mare de Déu de la Cinta, música de Mn. Josep M. Peris i lletra de Joan Moreira.

Un concert extraordinari i molt solidari dintre el marc de les festes dedicades a la nostra patrona, la Mare de Déu de la Cinta.

Maria Joana Querol

El dimarts 28 d'agost, a les 20.30 h, se celebrà a la Catedral un concert organitzat per la Reial Arxiconfraria Ntra. Sra. de la Cinta i amb la col·laboració de la Cort d'Honor de la Mare de Déu de la Cinta, l'Ajuntament de Tortosa, la Diputació de Tarragona, la Creu Roja i l'Obra Social "La Caixa".

Fou a favor dels xiquets i xiquetes de Tortosa que viuen al límit de la pobresa i en pobresa severa. Un acte dintre la campanya de cooperació i solidaritat. Hi eren presents el Sr. Bisbe, l'alcaldessa de la ciutat i regidors, el primer majordom de l'Arxiconfraria, presidenta i Cort d'Honor, el Sr. Vicari general, el rector de

«Canvia el món»

L'aposta d'enguany per la campanya del DOMUND és agosarada i atrevida. Produeix un cert somriure d'incrèdilitat. Malgrat això, no és altra cosa que el que intenta fer l'Església des del seu origen i el que fan els missioners des del moment en que són enviats en el seu nom. És el que fa qualsevol cristià, malgrat les dificultats pròpies i de l'entorn, quan es pren seriosament el seguiment de Jesús de Natzaret.

Aquest canvi sorgeix quan es troben cors generosos que estimen de veritat i deixen de pensar només en les seves necessitats. Llavors se surt de les quatre parets de l'autoconfort, cercant un món sense fronteres. Hom pot pensar que això és molt difícil, quasi impossible! En el seguiment a Jesús, la feblesa humana la supera —amb escriu— la força de l'Esperit. Ell és qui de la llavor petita, en el silenci del món, fa sorgir un gran arbre.

L'experiència de milers de missioners ens diu que això és cert. Són molt conscients de les seves mancances i febleses, no s'enganyen. Però també són testimonis de com, a través d'ells, *el Senyor ha fet meravelles*. No, no se sentien capaços de canviar el món... però aquest món s'està transformant. Des d'Occident mirem comunitats eclesials germanes naixents amb una gran esperança. Són ja elles les que ens van canviant a nosaltres. Ens diuen: «Teniu fe, no decaiguen, no sou vosaltres, és el Senyor a través vostre!»

¿N'estic convençut que la meua feblesa és l'instrument emprat per Déu per a la transformació del món? Per tant, a què tinc por per posar-me a «canviar el món»? Amb Crist, passa del confort a la Vida!

Delegació diocesana de Missions

AGENDA

- Dilluns, 15 d'octubre:**
 - Santa Teresa, Tortosa, Col·legi Teresià, a les 9.15 h, Missa.
 - Jesús, Convent de les Carmelites, a les 18 h, Missa.
- Divendres, 19 d'octubre:**
 - Peníscola, a les 20 h, confirmacions.
- Dissabte, 20 d'octubre:**
 - Patronat, Fòrum de Pastoral Penitenciarà.
- Diumenge, 21 d'octubre:**
 - DOMUND, a TV2, a les 10.30 h, Missa.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ Dimarts [Ga 5,1-6 / Sl 118 / Lc 11,37-41]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa de Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor.

17. ■ Dimecres [Ga 5,18-25 / Sl 1 / Lc 11,42-46]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.

18. ■ Dijous [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.

19. ■ Divendres [Ef 1,11-14 / Sl 32 / Lc 12,1-7]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prevs. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu, prev.; sant Pere d'Alcàntara, prev.;

Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa.

20. ■ Dissabte [Ef 1,15-23 / Sl 8 / Lc 12,8-12]. Mare de Déu de la Bonanova; sant Andreu de Creta, monjo.

21. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Is 53,10-11 / Sl 32 / He 4,14-16 / Mc 10,35-45 (o bé, més breu: Mc 10,42-45)]. Santa Úrsula, vg. i mr., venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestí-nenc; sant Caius o Gai (Cayo), soldat i mr.

Diumenge XXVIII de durant l'any (B)

COMENTARI

Doneu-nos, Senyor, un cor per escoltar

Salomó arribà a savi perquè vaig pregar Déu que em donés enteniment i m'ho concedí; vaig pregar l'Esperit de Saviesa i em vingué. De fet a Gabaò el Senyor li digué: «Què vols que et doni»; Salomó respongué: «La gràcia d'un cor per escoltar perquè pugui fer justícia al vostre Poble» (1Re 3,5s).

És do de Déu: primera afirmació de Salomó sobre la Saviesa. La segona és la seva superioritat sobre els altres béns desitjables: *ceptres i trons, riquesa, salut...*

Garantint l'amistat amb Déu, la Saviesa dona accés als béns que fan feliç l'home: *amb la Saviesa m'han vingut tots els béns.*

La secció 3,1-4,13 d'Heb explica una de les notes del Gran Sacerdot Jesucrist: *acreditat davant Déu.*

Heb ha invitat a *escoltar la veu del Senyor* (3,7); però sovint deixem el camí vers la definitiva Terra Promesa. Per això diu: *Esforcem-nos a entrar en aquell lloc de repòs.* La guia garantida pel camí és *la Paraula de Déu, viva i eficaç, més penetrant que una espasa de dos talls.*

La pregunta «*Què haig de fer per heretar la vida eterna?*» inclou ja la resposta. Plantejant-se *què haig de fer*, assumeix que alguna cosa *ha de fer*; parlant d'*heretar*, reconeix que es tracta d'un do. *Fer i heretar* resumeix l'experiència de l'Èxode: arriben a la Terra Promesa fent camí quaranta anys pel desert guiats i alimentats per Déu.

L'interlocutor confessa que *tot això* —els Manaments— *ho ha complert des de jove* (ara ja no és tan jove).

Llavors Jesús *se'l mirà amb afecte* i, precisament per això, *li digué*: «*Vés a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres*»; no per quedar desposseït sinó per *tenir un tresor guardat en el cel.* Aquest empobriment-enriquiment et capacitarà per *venir amb Mi.*

Això el *contrarià* i *se'n anà tot trist perquè era molt ric.* Amb la 1a etapa ben reeixida (la dels Manaments), les riqueses no el deixen avançar en la 2a (el seguiment i imitació de Jesús).

La pregunta dels deixebles (*qui es podrà salvar?*) reflecteix la greu dificultat de l'home per sostreure's a la seducció del diner. Només Déu pot omplir el cor humà amb felicitat superior a la del diner i el plaer.

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La preferència a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomputables.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria com ens n'heu donat d'afflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclaireix les intencions i els pensaments del cor. A tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí un home corregué, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: Per què em tractes de bo? De bo només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare.» Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove.» Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: vés a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi.» Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se'n anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, què n'és de difícil, d'entrar al regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al regne de Déu.» Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.» Llavors Pere es posà a dir-li: «Mireu, nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós.» Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Ningú dels qui per mi i per anunciar l'evangeli han deixat la casa, germans i germanes, pare, mare, fills o camps, no deixarà de rebre, ja en el temps present, el cent per u de cases, germans i germanes, mare, fills i camps, i també persecucions, i, en el món futur, tindrà la vida eterna.»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 7,7-11)

Supliqué y me fue dada la prudencia, invoqué y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a cetros y tronos y a su lado en nada tuve la riqueza. No la equiparé a la piedra más preciosa, porque todo el oro ante ella es un poco de arena y junto a ella la plata es como el barro. La quise más que a la salud y la belleza y la preferí a la misma luz, porque su resplandor no tiene ocaso. Con ella me vinieron todos los bienes juntos, tiene en sus manos riquezas incontables.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Sácianos de tu misericordia, Señor, y estaremos alegres.*

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Danos alegría, por los días en que nos afligiste, / por los años en que sufrimos desdichas. R.

Que tus siervos vean tu acción / y sus hijos tu gloria. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 4,12-13)

Hermanos:

La palabra de Dios es viva y eficaz, más tajante que espada de doble filo; penetra hasta el punto donde se dividen alma y espíritu, coyunturas y tuétanos; juzga los deseos e intenciones del corazón. Nada se le oculta; todo está patente y descubierto a los ojos de aquel a quien hemos de rendir cuentas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 10,17-30)

En aquel tiempo, cuando salía Jesús al camino, se le acercó uno corriendo, se arrodilló ante él y le preguntó: «Maestro bueno, ¿qué haré para heredar la vida eterna?». Jesús le contestó: «¿Por qué me llamas bueno? No hay nadie bueno más que Dios. Ya sabes los mandamientos: no matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no darás falso testimonio, no estarás, honra a tu padre y a tu madre». Él replicó: «Maestro, todo eso lo he cumplido desde mi juventud». Jesús se quedó mirándolo, lo amó y le dijo: «Una cosa te falta: anda, vende lo que tienes, dáselo a los pobres, así tendrás un tesoro en el cielo, y luego ven y sígueme». A estas palabras, él frunció el ceño y se marchó triste porque era muy rico. Jesús, mirando alrededor, dijo a sus discípulos: «¿Qué difícil les será entrar en el reino de Dios a los que tienen riquezas!». Los discípulos quedaron sorprendidos de estas palabras. Pero Jesús añadió: «Hijos, ¡qué difícil es entrar en el reino de Dios! Más fácil le es a un camello pasar por el ojo de una aguja, que a un rico entrar en el reino de Dios». Ellos se espantaron y comentaban: «Entonces, ¿quién puede salvarse?». Jesús se les quedó mirando y les dijo: «Es imposible para los hombres, no para Dios. Dios lo puede todo». Pedro se puso a decirle: «ya ves que nosotros lo hemos dejado todo y te hemos seguido». Jesús dijo: «En verdad os digo que no hay nadie que haya dejado casa, o hermanos o hermanas, o madre o padre, o hijos o tierras, por mí y por el Evangelio, que no reciba ahora, en este tiempo, cien veces más —casa y hermanos y hermanas y madres e hijos y tierras, con persecuciones— y en la edad futura, vida eterna».